

Desítka žije dál

Když nějaký dětský oddíl vydrží úspěšně žít dvacet pět let, je to sama o sobě dobrá vizitka. A má-li v dnešní době a konkurenci nejrůznějších jiných lákadel a zájmových možností šedesátiletou členskou základnu, jistě to také o mnohém vypovídá.

Dvacátého února 1980 se sešla v tělocvičně ZŠ Mikulova asi třicítka dětí, aby se seznámila s možností světa dobrodružství a kamarádství, tehdy v podobě branného kroužku. Od té doby se v něm vystřídal těžko spočitatelný počet dětí, některé vydržely v oddíle chvíli, většina těch, kdo oddíl poznali, v něm však strávila dlouhou dobu naplněnou řetězcem nejkrásnějších dětských zážitků. Postupem doby oddíl měnil v závislosti na okolnostech do jisté míry svůj charakter, z branného kroužku se stal turisticko-branný oddíl tehdejší Pionýrské skupiny Vesmír, po roce 1989 spoluvytvářel jednu z nových dětských organizací Kondor, do jeho činnosti ve stále větší míře pronikaly outdoorové aktivity, dnes je jeho těžištěm sport, dobrodružství v přírodě a turistika. Během celého toho času se v oddílových kronikách, fotoalbech, družinových denících nashromáždily dokumenty o desítkách táborů, stovkách výprav, tisícovkách schůzek a jiných akcích. Osobním příkladem zkušených vedoucích jsou členové Desítky vychovávaní současně k nejcennějším lidským ideálům, ke kamarádství, touze poznávat a umět a dokázat se o své schopnosti dělit s druhými, k pevné vůli i osobní statečnosti. Jako člen oddílu si to člověk zpravidla neuvědomuje, až časem mu dochází, co všechno mu oddíl dal.

Zážitky, znalosti, cenné osobní vlastnosti, kamarády...Hlavní postavou tohoto těžko docenitelného díla je Václava Fabianková - Pírinka, v současné době učitelka I. stupně ZŠ Mikulova. Její dílo přebírá a v čele Desítky I stojí dnes její dcera Kristýna. Během dlouhých let se kolem oddílu prostrídalo množství dalších vedoucích, většinou z řad odchovanců, aby po určitou dobu splácelo to, co samo dostalo. I oni na zážitky s „desítkovými“ dětmi rádi vzpomínají. Bez nadsázky se dá napsat, že se Desítka svými tradicemi může již právem řadit mezi pojmy dětského oddílového světa celé naší země. Historie oddílu by mohla být inspirací podobných knih, jaké napsali např. Jaroslav Foglar o legendární skautské dvojce nebo Ivan Makásek o Neskenonu. Jen se zatím nenašel nikdo, kdo by to udělal, zvláště v době, která četbě ani širšímu zájmu o oddílový svět příliš nepřeje. A tak alespoň malým článkem v Klíči budiž připomenuto, že i dnešní generace má prostor k prožívání krás dobrodružství spojeného s všestranným a širokým rozvíjením vlastní osobnosti. A že jedna z cest, která do tohoto světa vede, se jmenuje právo nosit desítkový oddílový znak. Ti, kdož ho kdy měli, mi jistě dají za pravdu. Ať se tedy dílo daří dál.

Petr Kopal (bývalý člen oddílu),